

Sanghefte

Senterungdommen

Senterungdommen

Kampsangen

Kom og slå deg ned,
her er plass til fler
som vil kjempe for grønn politikk.
Vi gir aldri opp,
vi står på uten stopp.
Vi skal seire for grønn politikk!
Sjøl om vegen er
både tung og tverr,
skal vi målet i fellesskap nå.
Senterungdommens krav
Slår igjennom en dag,
Vi skal seire med vår politikk!

Med hjerte for hele landet

Tekst og melodi: Guren Hagen

Det er vår over landet og kunnskapen gror,
det spirer i alt og i alle.

Vi ser bygder og byer som likedant tror,
på at mørke og hovmod vil falle

For veien er åpen og landskapet skjønt,
skal vi leve og ånde må vi holde det grønt.
Vi er mennesker sammen for varme og fred.
Vi er mange, vi vil være med

La oss leve i tida, ta Norge i bruk.
Fra fjellet og helt ned til vannet.
La vår fremtid bli rakrygget, smidig og mjuk.
Ta med hjertet og se hele landet.

For veien er åpen og landskapet skjønt,
Skal vi leve og ånde må vi holde det grønt.
Vi er mennesker sammen for varme og fred.
Vi er mange, vi vil være med.

Senterungdommen

Nordmannen

Tekst: Ivar Aasen (modernisert av Ivar Grimstad og Terje Aarset)

Melodi: Ludvig M. Lindeman

Mellom bakkar og berg utmed havet
heve nordmannen fenge sin heim,
der han sjølv heve tuftene grave
og sett sjølv sine hus oppå deim.

Han såg ut på dei steinute strender;
det var ingen som der hadde bygt.
"Lat oss rydja og byggja oss grender,
og so eiga me rudningen trygt."

Han såg ut på det bårute havet,
der var ruskut å leggja utpå;
men der leikade fisk nedi kavet,
og den leiken, den ville han sjå.

Fram på vetteren stundom han tenkte:
Giv eg var i eit varmare land!
Men når vårsol i bakkane blenkte,
fekk han hug til si heimlege strand.

Og når liene grønka som hagar,
når det laver av blommar på strå,
og når netter er ljose som dagar,
kan han ingen stad venare sjå.

Å Vestland, Vestland

Tekst: Tore Ørjasæter

Melodi: Sigurd Førund

Å Vestland, Vestland! Når eg ser deg slik
med fagre fjell og fjord og tronge vik,
det stig i all sin venleik stort og vilt
og atter møter meg så mjukt og mildt.

Og gleda strøymer i meg still og stor
med glans av bjørkeli og blåe fjord.
Og i meg sjølv eg kjenner dypter av
den stille skogen og det store hav.

Min lette båt ein solblank kveld eg ror,
sjå fjell og himil sym på stille fjord,
og djupe dalen med sitt grønne fang,
som skin av lauv og blom frå lid og vang.

Sjå skuggane som kliv dei kvasse fjell,
lik dagsens timar tøyser seg mot kveld.
Det sveiper seg umtind og tronge dal
eit draumeslør av sumarnatti sval.

Senterungdommen

Tore Tang

Tekst og melodi: Morten Abel

Når han går, adle snur å ser på han
'kje løye det, så stygge som han e
han forstår, di kan'kje akseptera han
har ingen fortid å se tebage på
han seie det, i døden får eg fre
då ska ingen plaga meg igjen
eg ska ha ro, der kor eg å Jesus ska bo

Tore Tang, ein gammal mann
Heile byen kjenne han
Han så leve av gammalt brød å vann
Kor han komme fra vett bare han
Tore Tang

År har gått siden Tore Tang va spelemann
Det e den einaste jobben han har hatt
Når Tang e dø, går arven te gitaren hans
Det e den einaste vennen han har hatt
Han vente på den dagenhan ska få, tror han
Egen hybellelighed
Kor ti' det blir, e det ennå ingen så vett

Tore Tang, ein gammal mann
Heile byen kjenne han
Han så leve av gammalt brød å vann
Kor han komme fra vett bare han
Tore Tang

Når han går, adle snur å ser på han
'kje løye det, så stygge som han e
han forstår, di kan'kje akseptera han
har ingen fortid å se tebage på
han seie det, i døden får eg fre
då ska ingen plaga meg igjen
eg ska ha ro, der kor eg å Jesus ska bo

Tore Tang, ein gammal mann
Heile byen kjenne han
Han så leve av gammalt brød å vann
Kor han komme fra vett bare han
Tore Tang

Vømmølstev

Tekst: Hans Rotmo

Melodi: Trad.

I Vømmøladala der va det ein gjeng,
hei for jussibassi, jussibassi jom
Dem festa og tura og ødsla med peng,
hei for jussibassi, jussibassi jom
Finaste ompa-pompa-ompa-pompa
Gjengen va fresk og glad når det klunka
Hei for jussibassi jom,
snart e karskkoppen tom
Hei for jussibassi, jussibassi jom
HOI!

Senterungdommen

Itjnå som kjem tå seg sjøl

Tekst og melodi: Hans Rotmo

Da æ va liten unge og låg i lita seng
Så vesst æ ingen verdens ting om fattigdom og peng
Det e itjnå som kjem tå sæ sjøl
Det første æ lerd, det lerd æ da æ skull ler å gå
Det va sannelig itj lett, kan skjønn æ vesst itj arme råd

Ref:

Det e itjnå som kjem tå sæ -
Sjøl e du lett som ein spø
Men sammen så veie vi fleire tonn
Med littegrann hjelp gjer det littegrann monn
Det e itjnå som kjem tå sæ sjøl

Og itjnå likar vart det da alfabetet kom
Æ spikulert så tanken vart både tynn og tom
Det e itjnå som kjem tå sæ sjøl
Og talrekka va ennu vær med brudden brøk, å ja
Men lærar'n min han kom og bøygd sæ over mæ og sa:

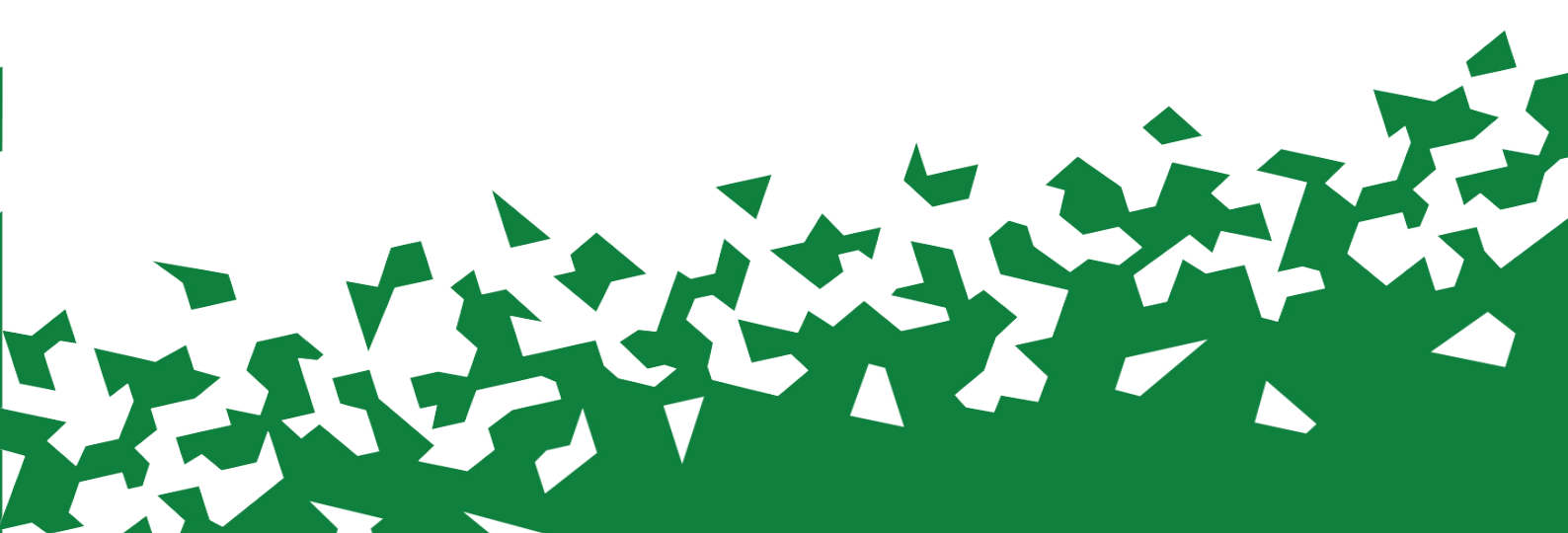
Ref:

Og seinar med i livet så vart det kamp og bønn
Om mat og klea, hus og heim og skattetrekk og lønn
Det e itjnå som kjem tå sæ sjøl
Og prisan dem va altfor høg og tariffan for låg
Æ trudd på Stortinget og på snakk heilt innte æ såg:

Ref:

Det kjem ein dag, æ veit itj æ, han kan vel kåmmå snart
Da ting ska skift og nye ting ska moas ætti kvart
Det e itjnå som kjem tå sæ sjøl
Da e det opp te dæ og mæ ka lei allting ska ta
Og hugs på det som Lenin og Marx og Mao sa:

Det e itjnå som kjem tå sæ -
Sjøl e du lett som ein spø
Men sammen så veie vi fleire tonn
Med littegrann hjelp gjer det littegrann monn
Det e itjnå som kjem ta sæ sjøl

Ola Tveiten

Tekst: Lillebjørn Nilsen

Melodi: Trad. frå England

Senterungdommen

Eg heiter Ola Tveiten og eg er ein arbeidsmann.
Eg eig ein traktor og meg sjøl og gjer så godt eg kan.
Og bjørnen ligg i sitt vinterhi, men det gjer ikkje eg,
for i heile vinter har eg vore med å rydda veg.

Vegen blei fin og brei og slett.

- Suddelida, sudelidei!

Den finaste eg har sett.

- Suddelida, sudelidei!

Nei det va ingen krøttesti.

Om han ikkje ligg der i evi tid,
så skal eg eta opp lua mi.

- Suddelida, sudelidei!

Tra la lalala la,

fyll opp mitt tomme krus!

Og eg har vel lempa pokstein og eg har vel lempa grus! så send ein vennleg tanke til eit trufast arbeidslag,
Og eg har vel lengta heim ein gong til kjerring og til hus. som har jobba seg frametter vegen fleirfaldig tunge mil
Og eg har vel budd på brakke i vekesvis i trekk. foratdu ska få trå på ein gasspedal å kjøre kvarhelst du vil.

Og eg har vel banna om kvelden å ønska meg ti mil vekk. Mens vi rydda vegen bit for bit.

Og dagen va lang og han va svart.

- Suddelida, sudelidei!

Arbeidet var tungt å hardt

- Suddelida, sudelidei!

Spør du meg ska du få svar
at det var arbeid for ein kar

Ifrå oktober til januar.

- Suddelida, sudelidei!

Tra la lalala la,

fyll opp mitt tomme krus!

Og snart ska vegen åpnast med mange store ord,
Så får vi sjå ein kakse som kan klippe av ei snor.
Og narren står å smiler - vi har sett det så ofte før -
og held sin takketale for den stolte kontraktør.

Så ropar dei alle høgt hurra!

- Suddelida, sudelidei!

Får billetet sitt i bla'

- Suddelida, sudelidei!

Men du finn nok ikkje oss
blant alle dei fine folke floss',
nei, du kan be dei dra til Moss!

- Suddelida, sudelidei!

Trallalalalala fyll opp mitt tomme krus

Og når du sit i bilen din ein skinande sommardag,

og eg har vel lempa pokstein og eg har vel lempa grus! så send ein vennleg tanke til eit trufast arbeidslag,
som har jobba seg frametter vegen fleirfaldig tunge mil
foratdu ska få trå på ein gasspedal å kjøre kvarhelst du vil.

Mens vi rydda vegen bit for bit.

- Suddelida, sudelidei!

Kvar meter har kosta slit.

- Suddelida, sudelidei!

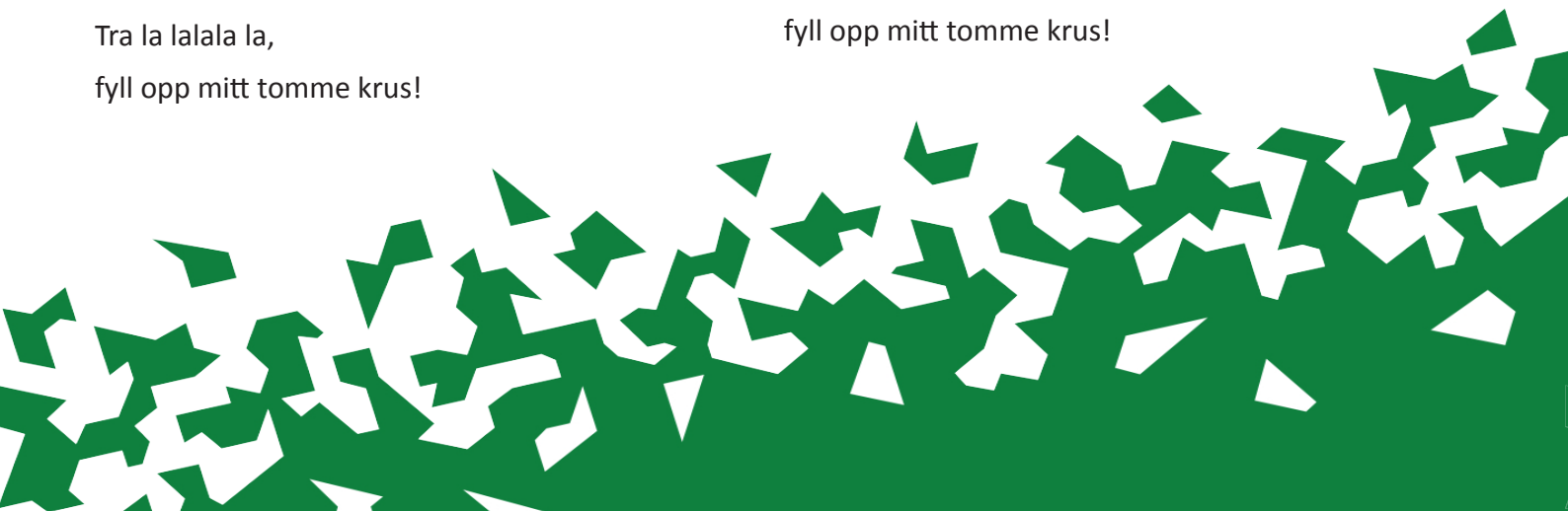
Men vegen skal du ha.

Om ikkje du tykkjer han er bra;
lukt til helvete kan du dra!

- Suddelida, sudelidei!

Tra la lalala la,

fyll opp mitt tomme krus!

Senterungdommen

Se ilden lyse

Tekst: Jan Vincents Johannessen

Melodi: Svein Gundersen

Gå mot det lyset som flammer i nord
Gå til det landet hvor trollene bor
Der hvor alle er ven
Med vinteren

Gå mot den fremtid du vet du kan få
Gå mot den himmel som drømmen kan nå
Gå den bratteste vei
Jeg går med deg

Gi meg glede når vi er sammen
Lån meg din hånd når jeg går meg vill
Hvis jeg fryser gir du meg varme
I din nærhet hører jeg til

Se ilden lyse over jord
Se jorden bli en stjerne fager og stor
Som en snekrystall mot himlens bl
Svever den drømmen vi lever på

Nordlyset tenner en flamme for fred
Du er den venn jeg vil dele den med
Når din verden bli min
Og min bliver din

Senterungdommen

Norges Skaal

Tekst: Johan Nordahl Brun

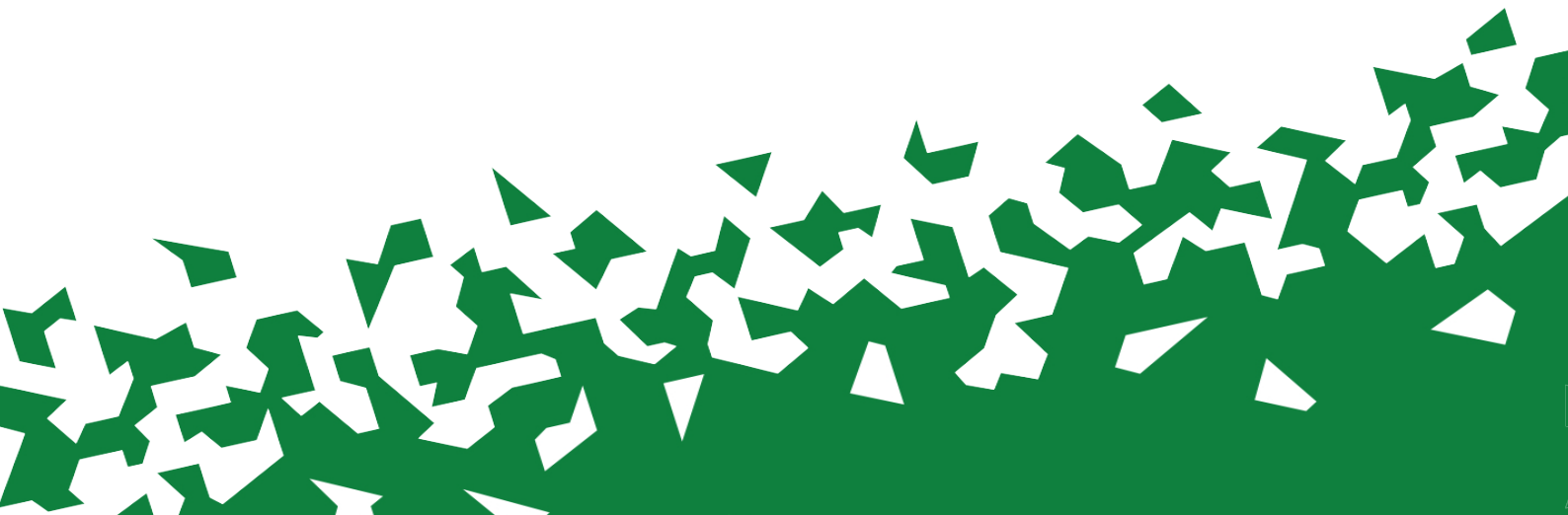
Melodi: Trad.

For Norge, Kjæmpers Fødeland,
Vi denne Skaal vil tømme,
Og naar vi først faae Blod paa Tand,
Vi sødt om Frihed drømme;
Dog vaagne vi vel op engang
Og bryde Lænker, Baand og Tvang;
For Norge, Kjæmpers Fødeland,
Vi denne Skaal udtømme!

Hver tapper Helt, blandt Klipper fød,
Vi drikke vil til Ære;
Hver ærlig Norsk, som Lænker brød,
Skal evig elsket være!
Den vrede Livvagts Vaabenbrag
Forklarer trolig Nordmænds Sag.
Hver ærlig Norsk, blandt Klipper fød,
Vi drikke nu til Ære!

En Skaal for Dig, min kjække Ven,
Og for de norske Piger!
Og har Du en, saa Skaal for den!
Og Skam faae den, som sviger!
Og Skam faae den, som elsker Tvang
Og hader Piger, Viin og Sang!
En Skaal for Dig min kjække Ven,
Og for de norske Piger!

Og nok en Skaal for Norges Fjeld,
For Klipper, Snee og Bakker!
Hør Dovres Echo raabe: «Held!»
For Skaalen tre Gang takker.
Ja tre Gang tre skal alle Fjeld
For Norges Sønner raabe Held;
Endnu en Skaal for Dig mit Fjeld,
For Klipper, Snee og Bakker

Senterungdommen

Sommerfuggel i Vinterland

Tekst: Halvdan Sivertsen

Æ så dæ i går på gata
Da byen lå kald å stor
Æ så du va ny i livet
Og æ så du va ny i nord
Og mora di bar en koffert
Med alt det ho eide i
Og du gikk å bar på hennes drøm
Om en gang å få bli fri

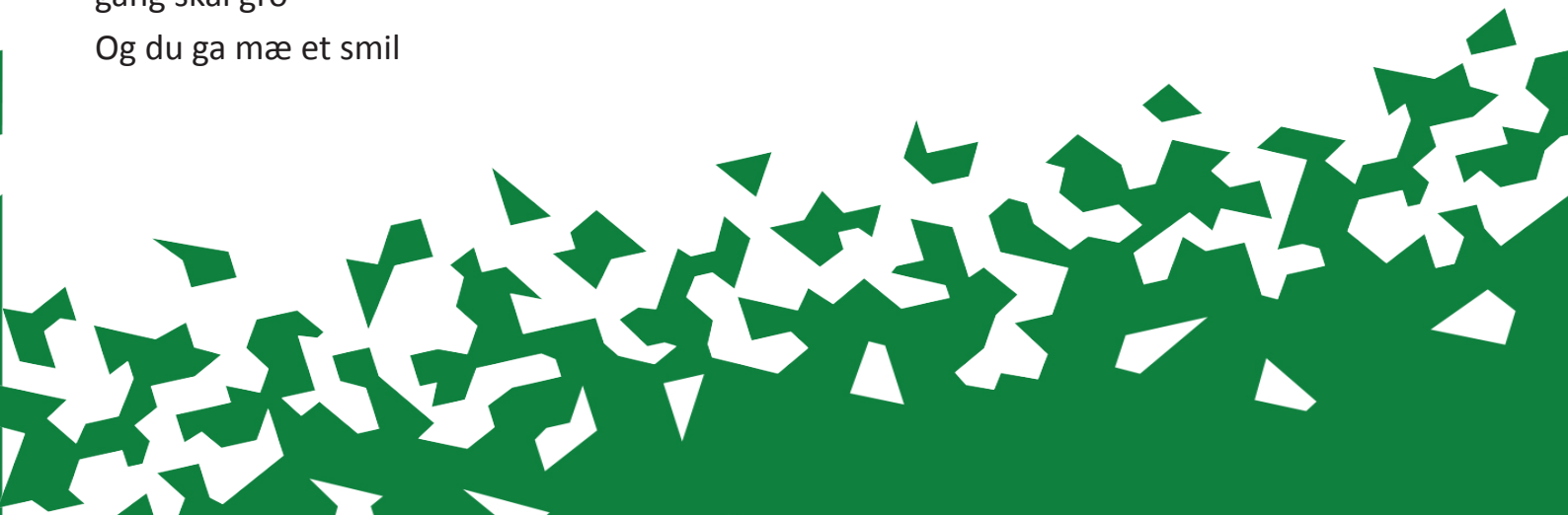
Og du ga mæ et smil
Sommerfuggel i Vinterland
Ingen får ta fra dæ
Fargan du viste mæ
Og må drømmen du bær bli sann
Sommerfuggel i Vinterland

Og mora di bær på minna
Om alt det ho har forlatt
Ho vet ikke om ho ser igjen
Han som de tok ei natt
Nu hold ho dæ fast i handa
Så gjør ho dæ varm og go
Ho håpe du e velkommen hit så såran en
gang skal gro
Og du ga mæ et smil

Sommerfuggel i Vinterland
Ingen får ta fra dæ
Fargan du viste mæ
Og må drømmen du bær bli sann
Sommerfuggel i Vinterland

Æ håpe vi tar imot dæ
Æ håpe du slæpp å frys
Æ vet du kan gi oss farge og latter og liv og lys
Æ så dæ i går på gata
Da byen lå kald og stor
Og æ så du va ny i livet
Og æ så du va ny i nord

Og du ga mæ et smil
Sommerfuggel i Vinterland
Ingen får ta fra dæ
Fargan du viste mæ
Og må drømmen du bær bli sann
Sommerfuggel i Vinterland

Senterungdommen

Kjærlighetsvisa

Tekst: Halvdan Sivertsen

Når sommerdagen ligg utover landet
Og du og æ har funne oss ei strand
Og fire kalde pils ligg neri vannet
Og vi e brun og fin og hand i hand
Når vi har prata om ei bok vi lika
Og alt e bra og ikke te å tru.
Ingen e så go som du da
Ingen e så go som du.

Når høsten finns og hverdagslivet venta
Og fuglan tar te vett og flyg mot sør
Og vi får slit med regninga og renta
Og meninga forsvinn i det vi gjør
Når vi må over mang en liten avgrunn
Og ofte på ei falleferdig bru
Ingen e så go som du da
Ingen e så go som du.

Men av og til når tegnan blir førr tydelig
Og dem som sett med makta gjør mæ skremt-
Når de fine ordan demmes blir motbydelig
Og tankan bak e jævli dårlig gjemt
Da har æ ei som vet at folk vil våkne
Og at vinden ifra høyre snart vil snu
Ingen e så go som du da
Ingen e så go som du.

Og når æ kryp te køys og frys på beina
Og du har lagt dæ før mæ og e varm
Så vet du æ e liten og aleina
Og låne mæ litt dyne og ei arm
Og dagen den e viktig og den krev oss
Men natta den e din og min og nu
Ingen e så go som du da
Ingen e så go som du.

Senterungdommen

Kveldssong for deg og meg

Tekst: Ragnar Hovland

Melodi: Odd Nordstoga

Grisen står og hylar
i den stille kveld.
(Han skal ikkje slaktast
men hylar likevel.)

Fir'og tjue kråker
sit på ein madrass
Endå ei vil sitje
men det er ikkje plass.

Månen står og lyser,
rund og feit og kvit.
Reven Kjem frå skogen
og luskar hit og dit.

Fiskane i havet,
søv og drøymer søtt.
Nøkken nedi tjernet
har eg aldri møtt.

Mor og far har lagt seg.
Eg er vaken, eg.
No klatrar eg ut glaset,
Så springer eg bort til deg.

Mens grisen står og hylar
og månen lyser kvit.
Sit du og eg på taket
og ler og pratar skit.

Mens grisen står og hylar
og månen lyser kvit.
Sit du og eg på taket
og ler og pratar skit.

